

הַלְבּוֹת סָבָה סִימָן תֶּרֶל

אָבִי הַגּוֹלֶה

הפטח, *שיעמיר קנה עליו ועל הפטח, (יא) וכשרה א-על-פי שהקנה שעיל גביהן אוינו גועג ביהן: הגה (יב) ואם הפטח ומדין פגץ לפוך (יכ) אין אריך קנה על (כ) גבינה (מדמי הניים פיז). ומה שנקנו בעונת-הפטח עגלה היא לנווי בעלקא (כ"כ הורוד): ג ייח' קה שני רפנות זו וביניהם מפלש, (יד) עושה דגן שיש ברקפו ארכעה טבחים ומשחו וממעדיו בפקות ממשלה סמוק לאחד מצטי הפקנות (ו) וכשרה, (טו) יוגם בקה ציריך לעשות צורת פטה, שיטון קנה מהפס על הדרון לאחר. (ט') חילש אומרים שאין זה ארכיך צורת פטה: הנה (י') אבל אם איקא דגן שכעה בלא לבוד אין ארכיך כאן זירם בפקות עד פום הדרון (ה) הזайл וגואז לון ערבות נרבא צוינר בזעוז פטה, (ו) בלב-נישׂוּן יושני גערן גורבן

שערית תשובה

לילון בקמת א-שרי' ציע: [א] וכשנה. עבה-יס. רען בעט-קנעה
שעטב להו-ים ובע-ספה בורלה בירן
סיטין כג-שכבה בא-בר קרא-בונאל

באור הלכה

לעשות צורה שתוחה וכורסיי. עין בפנאי אברעם שאלקמך, אויל דזוקא בספה קטנה פשר, אבל בספה ברוילה שהשלישית רוחקה מפה הרבה לא מהני אפלו על יקי צורה הפתח, אכל הרבה (י) אחורונים הפתימי דאן למלך בוה: (טו) ויש אומרים שאין זה ציריך צורת הפתח. אלא דמי לסייע ב, שם מקון פפס ורבב טפח שהתקן הוא גרווע, ער-פין אריך צורת הפתח להשלים בשערו, מה שאין כן אין שיש פקון טוב בפס ואבעה, ער-פין סכינא فهو דאן אריך צורה הפתח. (ו) ובתחו האחרונים ריש להחכיר פסנרא בראשונה: (ז) אכל אי איקא ובר' אין אריך באן צורת הפתח. רוזה ולפר, בקונה (ח) לריל' צילא אין אריך צורה הפתח אפללו לדעה בראשונה: (יח) הואיל ואיקא דפנן שבעה וכור. אף שהבתול שלישי שהוא עופד נגרו הו מא מתק מנמו, הואיל שעיל-קל' בונס איקא שלש דפנות בעסקה²¹. ומסתכרה דזוקא אם קרחיק הוא לא יונדר מסעניא אמונו דוחשב זו הפתח, וצין ליקון בקעיף ה: (ט) ובל-שלאן שאין אריכים צורה הפתח ובר' רוזה לוינר בדאן ובעי: **ד (כ) באמצע החצאר וכור.** קקדן דין זה הוא מוקבץ. וכך באנ-אברכם שחולק על זה מונ' וצעדי דאן לסתיר ל'קבי'ן אלא כשבמי רפנות זו כנגיד וז של הספה הם עצם רפנות החצאר. ורקא מהני דפן אפקטי של החצאר²²) אפר-על-פי שאינה דפן (בגון שחייב של הספה לצד דפן האפקטי אינה מספק כלל) שלא רקא נדונת בספה העשינה במקבי, אבל לא בשיה עופדת באפקט העצאר: **(כא) כי לא במקון סמיטר (כור).** ורקנו שיעמיד בטח בקעיה בכתירות משלשה טבחים סמוך לדפן, וכך ני לעוד שהוואר כנגיד פמח

שיעור הרצין

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com

פאר היטב

צומד קפהה, אלא סקלא באה דעא"פ שככל מפרקת כמה פרוץ מרכות עיש' (ב) בקרנותה. פ"י בכל קרכנות, אכל אלם ב מהמות מחברים שרי, מא' (א) שלמה. כתוב מט' ט' נ"ג: נהוג לעשות עאל בוחן הפקת, אכל אלום סככות הבנויות פשעה לעשה בקחח פמור או עזות גוּפְלָן כונגה ליאך. פסח מוקרייל': פורוש ננה מספן לאחיזות שעתן כדי לראות צער עצמן שאלא פשעה נטה' קשאה. בין הוא ברודולפי ובקומט אה ספאנן קמבליטן, ובו של שקספֶּס לאגבשטיין, אלא קרש זגדה לאן באפֶּון יונן לגולים בפֶּזֶן:

משנה ברורה

שיעור הצלון

בג היבית קו רשות המחבר (אך הdag איננו בוטל מטעמו), מושם ואנרכין אדר אסקט מהצורה הבוית לאטלה, והו לאלו יש מהצורה לאטלה;

בג היפית קרי רשותה יתפרק (אם הג איננו בולט ממחוזות היבשה). מושם דאמרין בוד אסקן מוחזות הבית למפללה, והוא יוכל לשחק מלחמות לנצח: